

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/59899 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2005 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: een mvv) te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 november 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag om verlening van een mvv te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning. Behoudens indien internationale verplichtingen daartoe nopen, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ingevolge voormelde bepaling slechts ingewilligd, indien met de aanwezigheid van de vreemdeling hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.2. Ingevolge artikel 3.24, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met gezinshereniging, worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van de minister een onevenredige hardheid zou betekenen.

2.3. Volgens paragraaf B2/6.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde van belang, wordt de verblijfsvergunning niet verleend, indien de achterlating van het gezinslid in het land van herkomst geen onevenredige

hardheid betekent. Het betreft hier gevallen, waarin door bijzondere omstandigheden de algemene belangen die zijn gediend met een restrictief toelatingsbeleid, niet opwegen tegen de belangen van de vreemdeling bij verblijf in Nederland bij de hier gevestigde familieleden. In het algemeen kan die onevenredigheid slechts aanwezig zijn, indien sprake is van één of meer zeer bijzondere individuele omstandigheden, die bovendien tot gevolg hebben dat de achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst een schrijnende situatie zou opleveren.

2.4. De minister klaagt in de enige grief onder meer dat de rechtbank, door te oordelen dat zij diens standpunt dat achterlating van de vreemdeling geen onevenredige hardheid oplevert, niet deelt, aangezien eerder aan de vreemdeling een mvv is verleend met hetzelfde verblijfsdoel en de vreemdeling sinds het destijds afzien van komst naar Nederland gescheiden leeft van haar gehele naaste familie, een zelfstandig oordeel heeft geveld over de door de vreemdeling aangevoerde feiten en omstandigheden en het geldende toetsingskader heeft miskend.

2.4.1. De grief slaagt. Zoals blijkt uit de uitspraak van 24 december 2002 in zaak nr. 200205300/1 (JV 2003/76) dient de rechter zich, gelet op de beoordelingsruimte die de minister bij artikel 3.24 van het Vb 2000 is toegekend, bij de toetsing van een besluit op een verzoek om verruimde gezinshereniging terughoudend op te stellen en slechts te onderzoeken of het besluit voldoet aan de wettelijke voorschriften en de minister in redelijkheid de aangevoerde omstandigheden niet als zo bijzonder heeft kunnen aanmerken dat deze leiden tot een schrijnende situatie, zodat het algemeen belang, gediend met het gevoerde restrictieve toelatingsbeleid, niet in redelijkheid kan opwegen tegen het belang van de vreemdeling om hier te lande te verblijven. Voor een eigen beoordeling door de rechter is, gelet op de aan de minister toegekende beoordelingsruimte, geen plaats.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 8 november 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden.

2.6. Anders dan de vreemdeling heeft betoogd heeft de minister tot de slotsom kunnen komen dat de door haar gestelde feiten en omstandigheden geen grond vormden om de gevraagde mvv te verlenen. Hij heeft daartoe in aanmerking kunnen nemen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar medische klachten zodanig zijn dat deze ertoe leiden dat achterlating van haar in het land van herkomst een schrijnende situatie oplevert. Voorts is de vreemdeling meerderjarig, wordt zij door haar vader ondersteund en volgt zij een opleiding informatica. Tenslotte heeft de minister wat betreft de hulp van de vreemdeling bij de zorg voor haar hier te lande verblijvende moeder van belang kunnen achten dat daartoe andere voorzieningen beschikbaar zijn.

De omstandigheid dat de vreemdeling in 1999 wel een mvv is verleend, doet aan het voorgaande niet af, aangezien de vreemdeling destijds

minderjarig was en van het gebruik van die mvv uit eigen beweging werd afgezien.

2.7. Ingevolge artikel 4, tweede lid, aanhef en onder b, van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, voor zover thans van belang, kunnen lidstaten uit hoofde van deze richtlijn toestemming tot toegang en verblijf verlenen aan de meerderjarige niet-gehuwde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot, indien zij wegens hun gezondheidstoestand kennelijk niet in staat zijn zelf in hun levensonderhoud te voorzien.

2.7.1. Voormeld artikel 4, tweede lid, aanhef en onder b, biedt de lidstaten de mogelijkheid om ook in de aldaar bedoelde situatie een vreemdeling toe te laten. Het staat de lidstaten vrij om deze bepaling in nationaal recht te implementeren. De effectuering van de daar genoemde aanspraken is derhalve afhankelijk van implementatie door de lidstaten in nationaal recht. In zoverre heeft de bepaling geen directe werking (zie het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 19 januari 1982 in zaak no. 8/81, 1982, p. 53) en kunnen eventuele aanspraken op toegang en verblijf uitsluitend aan de hand van in het nationale recht neergelegde criteria worden beoordeeld. Deze bepaling is voor de Nederlandse wetgever geen aanleiding geweest om artikel 3.24 van het Vb 2000 aan te passen. De minister heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling aan de betrokken bepaling geen verdergaande aanspraak op toegang en verblijf in verband met gezinshereniging kan ontlenen dan zoals neergelegd in de toepasselijke nationale regelgeving.

2.8. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.8.1. Van een inmenging in de zin van deze verdragsbepaling is evenwel geen sprake. Het besluit van de minister om niet een mvv ten behoeve van de overkomst van de vreemdeling te verlenen strekt er niet toe haar een verblijfstitel te ontnemen die haar tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande in staat stelde.

Evenmin is sprake van zodanig bijzondere feiten en omstandigheden, dat uit het recht op het respect voor dat familie- of gezinsleven voor de minister de positieve verplichting zou voortvloeien om ten behoeve van de overkomst van de vreemdeling een mvv te verlenen. Niet is aannemelijk gemaakt dat de band tussen referent en de vreemdeling zo bijzonder is, dat de minister zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen

dat van een de normale emotionele banden tussen ouders en meerderjarige kinderen overstijgende, bijzondere afhankelijkheid geen sprake is.

2.9. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in zaak nr. 06/59899;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. H.G. Sevenster, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

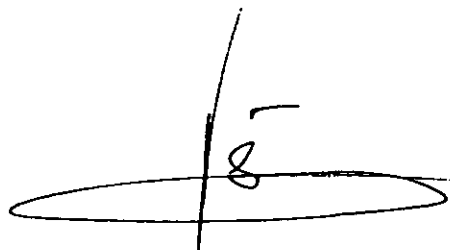
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

279

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
 Rechtspraakplaats Zwolle
 Rechtspraak in
 de eerste kamer voor vreemdelingen zaken

registr...

Awb 06/59899

UITSpraak

inzake:

geboren op
 van Marokkaanse nationaliteit,
 IND dossiernummer 9010.22.0279,
 gemachtigde: mr. drs. A. Boumanjal, advocaat te Utrecht,
 eiseres;

tegen:

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

(Visadienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. N.A.P. Trommelen, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

IND dossier:	Zwolle	
Gedeponeerd:		
Uitvoeringsnummer:		
Erreïne:		
IND ontvangst datum:	25 APR 2007	
Registratie in INDIS	naam m.d.v.	unit: 331
Invoer:	naam m.d.v.	
Controle:	datum:	

1 Procesverloop

- 1.1 Op 28 juni 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv)
- 1.2 Bij beschikking van 6 september 2005, verzonden op 8 september 2005, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 29 september 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij beschikking van 8 november 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 6 december 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 5 januari 2007. Op 5 april 2007 zijn nadere stukken ingediend.
- 1.2 Het beroep is ter zitting van 12 april 2007 behandeld. Eiseres is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Referent, de heer is verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag tot verlening van een mvv door verweerder te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.

Op grond van artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

regnr:

Awb 06/59899

-2-

Op grond van artikel 15 Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden verleend onder een beperking verband houdende met gezinshereniging en gezinsvorming aan gezinsleden van Nederlanders en vreemdelingen die rechtmatig verblijven als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e en l, Vw 2000.

Ingevolge artikel 3.24, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, Vw 2000, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a t/m e dan wel l, Vw 2000, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:

- de vreemdeling naar het oordeel van de Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
- de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van de Minister een onevenredige hardheid zou betekenen.

Ingevolge het ten tijde van het bestreden besluit terzake geldende beleid neergelegd in paragraaf B2/8.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is sprake van onevenredige hardheid als bedoeld in artikel 3.24, sub b, Vb 2000, indien door bijzondere omstandigheden de algemene belangen die zijn gediend met een restrictief toelatingsbeleid, niet opwegen tegen de belangen van de vreemdeling bij verblijf in Nederland bij de hier gevestigde familieleden. In het algemeen kan die onevenredigheid slechts aanwezig zijn, indien sprake is van een of meer zeer bijzondere individuele omstandigheden, die bovendien tot gevolg hebben dat de achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst een schrijnende situatie zou opleveren.

2.2 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet meer in geschil is dat de feitelijke gezinsband tussen eiseres en referent niet als verbroken dient te worden beschouwd. Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich derhalve thans nog tot de vraag of verweerder heeft kunnen weigeren aan eiseres een mvv te verlenen, omdat achterlating van eiseres geen onevenredige hardheid betekent alsmede tot de vraag of de welgering een mvv te verlenen in strijd is met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat aan de door eiseres overgelegde medische verklaringen geen zodanig waarde kan worden gehecht dat op grond daarvan geconcludeerd zou moeten worden dat achterlating van eiseres in Marokko een schrijnende situatie oplevert. Verweerder neemt hierbij in aanmerking dat eiseres inmiddels de leeftijd van 22 jaar heeft bereikt, door referent financieel wordt onderhouden en een opleiding informatica volgt, zodat zij in staat wordt geacht zichzelf te kunnen handhaven in Marokko. Ten aanzien van de medische klachten van de moeder van eiseres overweegt verweerder dat op grond daarvan het verblijf van eiseres in Nederland niet noodzakelijk moet worden geacht, nu de familie van eiseres in verband hiermee een beroep kan doen op de in Nederland bestaande instellingen op het gebied van maatschappelijk werk of gezinshulp. Er is geen sprake van schending van artikel 8 EVRM. Het beroep op artikel 4, tweede lid, sub b van de Europese Richtlijn betreffende gezinshereniging (Eg Richtlijn 2003/86; hierna: de Richtlijn) kan niet slagen.

Eiseres heeft het bestreden besluit in beroep gemotiveerd betwist.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank deelt het standpunt van verweerder, dat achterlating van eiseres in Marokko geen onevenredige hardheid oplevert, niet. Daartoe wordt overwogen dat thans aan eiseres een mvv wordt geweigerd, terwijl in 1999 aan haar een mvv is verleend in verband met hetzelfde verblijfsdoel als eiseres thans beoogt. Hiermee is naar het oordeel van de rechtbank sprake van

regnr.

Awb 06/59899

-3-

een bijzondere individuele omstandigheid als bedoeld in het toepasselijke beleid. De rechtbank neemt acht hierbij van belang dat de omstandigheid dat destijds door eiseres is afgezien van vertrek naar Nederland, omdat zij haar studie in Marokko wenste af te maken, niet weg neemt dat haar overige familieleden wel in 1999 – op legale wijze – Nederland zijn ingereisd om zich te herenigen met referent ter voortzetting van het gezinsleven, zodat eiseres sindsdien gescheiden leeft van haar gehele naaste familie.

- 2.5 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.
- 2.6 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

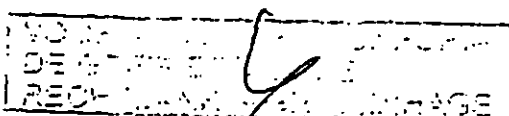
De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 8 november 2006;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiseres dient te voldoen;
- gelast dat de Staat der Nederlanden het griffierecht ad € 141,- aan eiseres vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op **24 APR. 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **24 APR. 2007**

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELT DOOR:	PER:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente van de Minister van Justitie

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 24 april 2007
met kenmerk Awb 06/59899

Inzake:

met IND-kenmerk 9010.22.0279
aan te duiden als verweester
gemachtigde: mr. drs. A. Boumanjal
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. R.A. Visser
038 - 888 6827

1 Inleiding

De Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 24 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 06/59899 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 8 november 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 28 juni 2005 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot verblijf (hierna: mvv), onder de beperking "gezinshereniging".
- 2.2 Bij besluit van 6 september 2005, verzonden op 8 september 2005, heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 29 september 2005 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 8 november 2006 heeft de Minister het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

De grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.4 op pagina's twee en drie van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank deelt het standpunt van verweerder, dat achterlating van eiseres in Marokko geen oneventredige hardheid oplevert, niet. Daartoe wordt overwogen dat thans aan eiseres een mvv wordt geweigerd, terwijl in 1999 aan haar een mvv is verleend in verband met hetzelfde verblijfsdoel als eiseres thans beoogt. Hiermee is naar het oordeel van de rechtbank sprake van een bijzondere individuele omstandigheid als bedoeld in het toepasselijke beleid. De rechtbank neemt acht hierbij van belang dat de omstandigheid dat destijds door eiseres is afgezien van vertrek naar Nederland, omdat zij haar studie in Marokko wenste af te maken, niet weg neemt dat haar overige familieleden wel in 1999 - op legale wijze - Nederland zijn ingereisd om zich te verenigen met referent ter voortzetting van het gezinsleven, zodat eiseres sindsdien gescheiden leeft van haar gehele naaste familie."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.5 en 2.6 op pagina drie. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Een aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) wordt getoetst aan dezelfde criteria, als die welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning.

Verweerster beoogt (uiteindelijk) de verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking verruimde gezinshereniging. Zij wil als meerderjarig kind bij haar hier te lande woonachtige ouders verblijven. Haar aanvraag is derhalve getoetst aan het gestelde in artikel 3.24 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb).

In artikel 3.24 Vb is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw), onder een beperking, verband houdend met gezinshereniging, kan worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met er dan wel l, van die wet, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:

- a. de desbetreffende vreemdeling naar het oordeel van de Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon, bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
- b. de achterlating van de desbetreffende vreemdeling naar het oordeel van de minister een onevenredige hardheid zou betekenen.

- 4.2 De Minister heeft aan de weigering om ten behoeve van de overkomst van verweerster een mvv te verlenen ten grondslag gelegd dat de achterlating van verweerster naar zijn oordeel geen onevenredige hardheid betekent.

Gelet op de betekenis van artikel 3.24 Vb, alsmede de Minister daarbij toegekende beoordelingsruimte, ingevuld in paragraaf B2/6.5 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: de Vc), had de rechtbank zich bij de toetsing van het besluit van 8 november 2006 terughoudend dienen op te stellen en slechts te onderzoeken of het besluit voldoet aan de wettelijke voorschriften en of sprake is van zodanig bijzondere individuele omstandigheden, dat moet worden geoordeeld dat de Minister het algemeen belang, gediend met het gevoerde restrictieve toelatingsbeleid, niet in redelijkheid heeft kunnen laten opwegen tegen het belang van de verweerster om hier te lande te verblijven.

De rechtbank heeft, door een zelfstandig oordeel te vellen over de door verweerster aangevoerde feiten en omstandigheden, het hiervoor geschets- te toetsingskader miskend.

- 4.3 Daarbij tekent de Minister bovendien aan dat de rechtbank ten onrechte overwegende betekenis heeft toegekend aan de omstandigheid dat aan verweerster in 1999 een mvv is verleend en dat haar overige familieleden in 1999 in het kader van gezinshereniging Nederland zijn ingereisd.

Bij de beoordeling of sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden dient naar het oordeel van de Minister met name te worden gekeken naar de positie, waarin verweerster na achterlating in het land van herkomst is komen te verkeren. De omstandigheid dat aan verweerster in 1999 een mvv is verleend, is daarop niet van invloed.

Volledigheidshalve merkt de Minister nog op dat verweerster ten tijde van de eerdere mvv-procedure nog minderjarig was, zodat het thans aan de orde zijnde toetsingskader (nog) niet op haar van toepassing was. Met de verlening van de mvv in 1999 is derhalve niets gezegd over de vraag of achterlating van onevenredige hardheid was of is.

De Minister wijst er voorts op dat de enkele verbreking van een bestaand samenlevingsverband blijkens bestendige jurisprudentie niet als een bijzondere omstandigheid kan gelden, reeds omdat onderdeel b van artikel 3.24 Vb dan zelfstandige betekenis zou missen.

Zie:

- AbRS 6 november 2002, nr. 200204410/1, JV 2002/472;
- AbRS 24 december 2002, nr. 200205300/1, JV 2003/76.

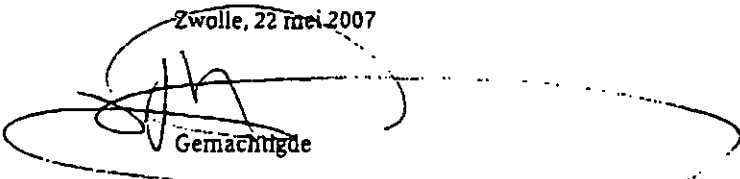
4.4 Overigens berust het oordeel dat de overige familieleden in 1999 Nederland zijn ingereisd en dat verweerster sindsdien gescheiden leeft van haar gehele naaste familie niet op een juiste feitelijke grondslag. Bij gelegenheid van het gehoor dat op 6 april 2006 ten kantore van appellant is gehouden, heeft de referent immers verklaard dat twee zusters van verweerster woonachtig zijn in het land van herkomst, één broer woonachtig is in Frankrijk en één broer in Nederland.

4.5 Gelet op het voorgaande had de rechtbank het beroep ongegrond dienen te verklaren.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 8 november 2006 ingestelde beroep.

Zwolle, 22 mei 2007

Gemachtigde

mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152